

Svar (12/ 11 98)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Politiets opgave i den indledende fase af behandlingen af en ansøgning om asyl består i dag alene i at fastslå udlændingens identitet, rejserute og eventuelle tilknytning til Danmark med henblik på, at de indhentede oplysninger kan danne grundlag for Udlændingestyrelsens afgørelse af, om udlændingen kan få adgang til at opholde sig her i landet, mens asylansøgningen behandles, eller om udlændingen skal afvises, udvises, overføres eller tilbageføres, jf. udlændingelovens § 48 a, stk. 1. Politiet afhører ikke udlændingen om asylmotivet eller andre asylrelevante forhold.

I den indledende fase af asylsagsbehandlingen er politiet i medfør af udlændingelovens § 48 a, stk. 4, ligeledes forpligtet til efter indenrigsministerens nærmere bestemmelse herom at gøre en asylansøger bekendt med adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp med henblik på rådgivning. Ordningen er i første omgang iværksat som en forsøgsordning i Københavns Lufthavn i Kastrup.

Jeg har den 29. oktober 1998 fremsat forslag til lov om ændring af udlændingeloven og lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Lovforslag nr. L 71).

Af lovforslaget følger det bl.a., at politiets forpligtelse til at gøre asylansøgere opmærksom på adgangen til at sætte sig i forbindelse med Dansk Flygtningehjælp efter bemyndigelsesbestemmelsen i § 48 a, stk. 4, foreslås videreført. Indenrigsministeriet vil samtidig i samarbejde med Rigspolitichefen, Udlændingestyrelsen og Dansk Flygtningehjælp fastsætte nye retningslinier for omfanget og indholdet af rådgivningsordningen og i den forbindelse overveje, hvorvidt der er behov for at udvide ordningen til at omfatte andre grænseovergangssteder end Københavns Lufthavn i Kastrup. Det vil ligeledes blive overvejet, hvilke sagstyper rådgivningsordningen fremover skal omfatte.

Spm. nr. S 280

Til indenrigsministeren (28/10 98) af:

Jann Sjursen (KRF):

»Vil ministeren oprette specielle cafeteriacentre for asylansøgere undergivet motivationsfremmende foranstaltninger til afløsning af den såkaldte madpakkeordning?«

Begrundelse

Madpakkeordningen var oprindeligt ment som en midlertidig ordning. I dag har nogle asylansøgere imidlertid været på madpakker i op til 14 måneder, og på trods heraf synes ordningen ikke at have nogen større effekt på asylansøgerens vilje til at samarbejde med myndighederne.

Den nuværende sammenblanding af de to grupper asylansøgere på de samme asylcentre, er årsag til en del problemer på centrene. Ved at skille de to grupper på hver deres centre, lindres det relative afsavn, som asylansøgerne føler ved at leve blandt andre, der ikke er på samme ordning. De tiggeri- og tyveriepisoder, som dette afsavn har resulteret i, finder spørgeren, kan undgås med en cafeteria-model. Yderligere har det formentlig en signalværdi i sig selv, at asylansøgere, der afviser at medvirke til afklaring af deres asylsag, flyttes til specielle centre. Denne model vil tydeliggøre alvoren i at nægte at samarbejde med de danske myndigheder, men den vil ikke knægte asylansøgerens værdighed, som tilfældet er i dag.

Det er værd at bemærke, at cafeteria-modellen har været brugt gennem flere år på Dansk Røde Kors' asylcentre, men at den nu er afviklet. Selvhushold – som heldigvis er en realitet for de fleste asylansøgere i dag – giver større autonomi og sikrer et vist indhold i hverdagen. Det er overordnet set godt. Men i det øjeblik asylansøgerne kommer på ensartet madpakkekost – i stedet for frit at kunne foretage deres indkøb – får det som nævnt nogle meget uheldige konsekvenser.

Cafeteriacentre kan sikre en varieret og sammensat menu, der giver alle – både voksne og børn – en nærende og sund kost. Asylansøgere undergivet motivationsfremmende foranstaltninger får i denne model stadig ikke udbetalt lomme- og tøjpenge. Yderligere vil de ikke kunne modtage naturalier, som de gør i dag. Det betyder, at de ikke vil kunne sælge ud af dem og omsætte til andre ting; penge, cigaretter